

Unió en 2025

XAVIER MAUREL
ECONOMISTA

EL REGNE Unit ha decidit la sortida d'Europa per al març de 2019. També tres països que no volen formar part de la Unió: Suïssa, Noruega i Islàndia. Cal afegir la importància de les ampliacions de l'est i la Gran Recessió iniciada a finals de 2007. Per donar força a la Unió, Jean-Claude Juncker, president de la Comissió Euro-

pea, ha publicat *El llibre blanc sobre el futur d'Europa*, que espera concretar els propers vint-i-set el proper any 2025. La recessió citada ha limitat el creixement de l'economia seguint problemes de deutes públics i privats i disminució de competitivitat, per a la Reserva Federal americana i el Banc Central Europeu. Es-

panya, abans de la recessió, disposava de superàvit pressupostari. Després, la crisi de deute sobirana, balances de banques i bombolla immobiliària. I, el pitjor, la forta recessió de gest en el sector privat. Sortosament el sistema financer va poder *resoldre* les caixes d'estalvi, o, per cas, la banca Bankia. Es vol una Europa Federal amb una comunitat de ciutadans. I és clar, es demana el millor governament econòmic, la unió fiscal, l'harmonització empresarial i laboral, els problemes demogràfics i el canvi climàtic, la millor capacitació i formació dels humans, unes polítiques comunes energètiques,

la profusió del mercat únic i l'aposta pel lliure comerç internacional i la lluita contra el proteccionisme: una Unió com l'anunciada per qui predica en la propera Europa del president Juncker. Pel que fa als projectes amb l'economia dels polítics de la UE, consta amb l'economia, el judicial i el de la política a exterior: seguretat i defensa. Juncker cita que els EUA té 30 sistemes d'armes, mentre que tenim 178 sistemes d'armes: helicòpters, i 17 tipus diferents de carros de combat. Es compten 100.000 milions d'euros anuals, tot i que la defensa a la Unió Europea arriba a quasi 200.000 milions, més del doble del doble del pres-

supost en defensa de Rússia. Tanmateix, cal una voluntat en una autèntica Unió Europea de Defensa. Com ens diu Piqué en el seu llibre *El mundo que nos viene*, ens recorda, com va dir Henry Kissinger, "Alemanya és massa gran per a Europa i massa petita per al món". O dit d'una altra manera: "Europa es divideix entre països petits i els qui encara no han caigut que són petits." I, afegim: Willy Brandt deia que "Alemanya era un gegant econòmic i un nan polític".

Sigui com sigui, Europa és la religió de la pau, la democràcia, la llibertat, l'igualtat i la tolerància. Per això, encara ens cal la Unió d'Europa.